ſemper eſt peccm̃. ergo neq̨ rixa. ¶ P̄. gen̄. xxvi. dr̄ q̨ ſrui iacob foderũt aliũ puteũ ⁊ pro illo quoq̨ rixati ſũt. ſ; nõ eſt credendũ q̨ familia yſaac rixaretur publice eo nõ ɔtradicente ſi hoc eſſ; peccm̃. ḡ rixa nõ eſt peccm̃. ¶ P̄. rixa vidr̄ eſſe quoddã pticulare bellũ. ſ; bellũ nõ ſemp ē peccm̃. ḡ rixa nõ ſemp eſt peccm̃. ¶ S; ɔtra eſt q̨ ad gal. v. rixe ponũtur inter opa carnis q̄ qui agũt regnũ dei nõ ɔſequunt̃. ḡ rixe nõ ſolũ ſũt pecca. ſ; etiã ſũt pecca mortalia. ¶ Rñ. dd̄. q̨ ſic ɔtentio imptat quãdaʒ ɔtradcõeʒ verbor̃. ita etiã rixa imptat quãdaʒ ɔtradcõneʒ in factis. vñ ſup illd̄ gal. v. dic̄ glo. q̨ rixe ſũt qñ ex ira inuicē ſe pcuciũt. et ideo rixa vidr̄ eſſe quoddã puatũ bellũ q̨ inter puatas pſonas agit̃ nõ ex aliqua publica auc̃te. ſ; mag̃ ex inordinata volũtate. et ideo rixa ſemp imptat peccm̃. et in eo quidē qui alterũ inuadit iniuſte ē peccm̃ mortale. inferre enĩ nocumentũ pximo etiã ope manuali nõ eſt abſq̨ mortali pecco. in eo autē qui ſe defendit pt̄ eſſe ſine pecco. et qñq̨ cũ pecco veniali. et qñq̨ cũ pecco mortali ſm̄ diuerſũ motũ animi eius et diuerſũ modũ ſe defendēdi. nã ſi ſolo aio repellendi iniuriã illatã et cũ debita moderacõne ſe defendat nõ eſt peccm̃. nec ppe pt̄ dici rixa ex pte eius. Si vero cũ animo vindicte vel odij vel cũ exceſſu debite moderacõis ſe defendat ſemp eſt peccm̃. ſ; veniale quidē qñ aliquis leuis motus odij vel vindicte ſe immiſcet. vel cũ nõ multũ excedat moderatam defenſionē. mortale aũt qñ obfirmato animo in impugnantē inſurgit ad eũ occidendũ vel eũ grauiter ledendũ. ¶ Ad. i. ḡ dd̄. q̨ rixa nõ ſimplr̄ noiat ɔtencõneʒ. ſ; tria in pmiſſis v̄bis pħd̄. ponũtur q̄ inordinacõeʒ rixe declarãt. Primo quidē q̨ pmptitudinē habʒ animi ad ɔtendendũ qd̄ ſignificat cũ dicit ſemp ad ɔtradicēdũ patus. ſcʒ ſiue aliuis bene ſiue male dicat aut faciat. Scd̄o quia in ipa ɔtradictõne delectat̃. vñ ſequit̃ et in iurgio delectat̃. Tercio q̨ ipe alios puocat ad ɔtradcõnes. vñ ſequitur et puocat ɔtendentē. ¶ Ad. ij. dd̄. q̨ ibi nõ intelligitur q̨ ſerui yſaac ſint rixati. ſ; q̨ incole terre rixati ſũt ɔtra eos. vñ illi peccauerũt. nõ autē ſerui yſaac qui calũniã paciebãtur. ¶ Ad. iij. dd̄. q̨ ad h̄ q̨ iuſtũ ſit bellũ requiritur q̨ fiat auc̃te publice ptãtis ſic ſup̄ dcm̃ ē. rixa aũt ſit ex puato affectu ire vel odij. ſi enĩ miniſter pncipis aut iudicis publica ptãte aliquos inuadat qui ſe defendãt. nõ dicũtur ipi rixati. ſ; illi qui publice ptãti reſiſtũt. et ſic illi qui inuadũt non rixãtur neq̨ peccant. ſ; illi qui ſe inordinate defendunt.

AD. iij. ſic pcedit̃. videtur q̨ rixa nõ ſit filia ire. dicit̃ enĩ iacob. iiij. vñ bella ⁊ lites in nobis. nõne ex ɔcupiſcentijs q̄ militãt in membris nr̃is. ſ; ira nõ ptʒ ad ɔcupiſcibilē. ḡ rixa nõ eſt filia ire. ſ; magis ɔcupie. ¶ P̄. pũ. xxviij. qui ſe iactat et dilatat iurgia ɔcitat. ſ; idē vidr̄ eſſe rixa q̨ iurgiũ. ḡ vidr̄ q̨ rixa ſit filia ſupbie vel inanis glie ad quã ptʒ ſe iactare ⁊ dilatare. ¶ P̄. pũ. xviij. dr̄. labia ſtulti immiſcent ſe rixis. ſed ſtulticia differt ab ira. nõ enĩ opponit̃ manſuetudini. ſed magis ſapie vel prudentie. ḡ rixa nõ eſt filia ire. ¶ P̄. pũ. x. dr̄. odiũ ſuſcitat rixas. ſ; odiũ oritur ex inuidia. ut gg̃. dic̃. xxxj. mora. ḡ rixa nõ eſt filia ire ſ; inuidie. ¶ P̄. pũ. xxvij. dr̄. qui meditatur diſcordias ſeminat rixas. ſ; diſcordia ē filia inanis glie. ut ſup̄ dcm̃ eſt. ḡ et rixa. ¶ S; ɔtra ē qd̄ gg̃. dicit. xxxj. moraliũ. q̨ ex ira oritur rixa. et pũ. xv. et. xxix. dr̄. vir iracũdus puocat rixas. ¶ Rñ. dd̄. q̨ ſic dcm̃ eſt rixa imptat quãdaʒ ɔtradcõeʒ vſq̨ ad facta puenientē dũ vnus alterũ ledē molit̃. dupl̄r aũt vnus aliũ ledē intendit. Uno mõ quaſi intendēs abſolute malũ ipius. et talis leſio ptʒ ad odiũ. cuius intentio eſt ad ledendũ inimicũ. vel in manifeſto. vel in occulto. Alio mõ aliquis intendit aliũ ledē eo ſciente ⁊ repugnãte qd̄ importatur noie rixe. et hoc ppie ptʒ ad irã que ē appetitus vindicte. nõ enĩ ſufficit irato q̨ latenter noceat ei ɔtra quē iraſcitur. ſ; vult q̨ ipe ſenciat. et q̨ ɔtra volũtateʒ ſuã aliquid paciat̃ in vindictã eius qd̄ fecit utʒ p ea que ſup̄ dicta ſũt de paſſione ire. et ideo rixa ppie oritur ex ira. ¶ Ad. j. ḡ dd̄. q̨ ſicut ſup̄ dcm̃ eſt omes paſſiones iraſcibilis ex paſſionibʒ ɔcupiſcibilis oriũtur. et ſm̄ h̄ illud qd̄ pxime oritur ex ira. oritur etiã ex ɔcupia ſic ex pma radice. ¶ Ad. ij. dd̄. q̨ iactatio ⁊ dilatatio ſui que ſit per ſupbiam vel inanē gl̄am nõ directe ɔcitat iurgiũ aut rixam. ſ; occaſionalr̄ inquãtũ ſcʒ ex h̄ concitatur ira dũ aliquis ſibi ad iniuriã reputat qd̄ alter ei ſe preferat. et ſic ex ira ſequũtur iurgia ⁊ rixe. ¶ Ad. iij. dd̄. q̨ ira ſic ſup̄ dcm̃ ē impedit iudiciũ rõis. vñ hʒ ſimilitudinē cũ ſtulticia. et ex h̄ ſequitur q̨ habeant ɔñeʒ effectũ. ex defectũ enĩ rõnis ɔtingit q̨ aliquis inordinate aliũ ledē molitur. ¶ Ad. iiij. dd̄. q̨ rixa ⁊ ſi qñq̨ ex odio oriatur nõ tñ eſt pprius effectus odij. q̨ pter intencõeʒ odientis ē q̨ rixoſe et manifeſte inimicũ ledat. qñq̨ enĩ etiã occulte ledē querit. ſ; qñ videt ſe pualere cũ rixa ⁊ iurgio leſioneʒ intendit. ſ; rixoſe aliquē ledē eſt pprius effectus ire rõne iam dicta. ¶ Ad. v. dd̄m. q̨ ex rixis ſequit̃ odiũ ⁊ diſcordia in cordibus rixantiũ. et ideo ille qui meditat̃. i. qui intendit inter aliquos ſeminare diſcordias pcurat q̨ ad inuicē rixãtur. ſic quodlibʒ peccm̃ pt̄ imptare actũ alterius pcci ordinãdo illũ in ſuũ finē. ſed ex hoc non ſequitur q̨ rixa ſit filia inanis glorie.

DEinde ɔſiderandũ [est] de ppie ⁊ directe. Q. 42
eſt de ſedicõne que opponitur paci. Et circa h̄ querũtur duo. ¶ Primo. vtrũ ſit ſpeciale peccm̃. ¶ Scd̄o. vtrũ ſit mortale.

AD. j. ſic pcedit̃. videtur q̨ [tale peccatum] ſedicio nõ ſit ſpãle peccm̃ ab alijs diſtinctũ. q̨ ut pħd̄. dic̃ in li. ethimo. ſeditioſus ē qui diſſentionē aiorʒ facit ⁊ diſcordias gignit. ſ; ex h̄ q̨ aliquis aliqd̄ peccm̃ pcurat non peccat alio pcci gn̄e. niſi illo quo pcurat. ḡ vidr̄ q̨ ſedicõ nõ ſit ſpeale peccm̃ a diſcordia diſtinctũ. ¶ P̄. ſeditio diuiſionem quãdaʒ imptat. ſ; nomē etiã ſciſmatis ſumit̃ a ſciſſura. ut s̄ dcm̃ ē. ḡ peccm̃ ſedicõis nõ vidr̄ eſſe diſtinctũ a pecco ſciſmatis. ¶ P̄. omẽ ſpãle peccm̃